Interviu *Liana Alexandra*

- realizat de Georgiana Mirica, Dec.2010 -

1. *Ce v-a determinat să alegeți meseria de compozitor? O considerați o meserie sau o vocație?*

Am ales această meserie pentru că mi-a plăcut şi atunci probabil că a fost vocația vieții mele. Sigur, ea devine şi meserie, dar devine o meserie după ce depăşeşti stadiul acela de pasiune şi de creație, de dorință, de necesitate de a crea. Chiar ce m-a determinat nu pot să răspund, cu toată sinceritatea, pentru că eu am pornit educația muzicală din fragedă copilărie. Muzica a fost primul limbaj pe care l-am învățat, am învățat întâi să scriu note, să citesc note la 3 ani şi, abia după aceea alfabetul. E greu de spus ce m-a determinat. Probabil că am crescut în mediul muzical şi asta mi-a plăcut. Eu am făcut liceul teoretic unde am învățat foarte bine. Am ieşit şefă de promoție la liceul *Gheorghe Lazăr,* puteam să aleg orice, dar am ales-o pentru că atunci mi-a plăcut. Sigur, acum poate mi-am mai schimbat din păreri, dar cariera e consolidată într-o direcție.

Cred că dacă aş fi din nou la 18 ani n-aş mai porni să fac muzică din nou. Deşi m-am afirmat -cred- unii spun că plenar-adică am compus mult –sunt- prezentă, un compozitor –cred că răsfățat până la urmă de soartă prin solicitările pe care le am. Dar, având o dublă sau triplă participare şi existență în viață. De exemplu, catedra impune o anumită rigoare.

Prezența la catedră ca profesor şi viața socială îşi au regulile lor, creația e cu totul altceva, eu sunt profund dezamăgită de răutățile colegilor. Adică nu mi-aş fi putut imagina că în acest domeniu, răutatea umană – pe cât e de frumos limbajul muzical - e atât de mare. Şi din acest punct de vedere, dacă aş avea 18 ani, nu aş mai face muzică. Adică, **nu mi-aş imagina că mă întâlnesc cu nişte răutăți –invidie atât de mare !-, încât se plătesc unele şi cu viața. La modul fizic.** Eu sunt căsătorită cu un compozitor, suntem impreună de o viață, noi nu ne-am invidiat şi nu ne-am urât niciodată. Probabil că facem o excepție. Eu nu pot să fiu invidioasă pe cineva că a produs.

2. Aveți un compozitor preferat? Dacă da, v-a influențat acesta într-un fel propriile compoziții?

E greu de spus.Îmi plac compozitori din toate genurile, din toate stilurile. Îmi place foarte mult folclorul românesc. Dacă e să spun, compozitorul preferat e etos-ul nostru, românesc, totuşi mă defineşte ca şi autoare, ca stare de spirit. Tehnic, sigur, toate mijloacele tehnice.

3. Ați compus lucrări în genuri diferite: simfonic, vocal-simfonic, concertant, de operă, cameral. Dintre acestea, aveşi predilecție pentru un anumit gen?

Da, genul simfonic , vocal-simfonic şi opera. Deci, genurile ample, acestea mă şi definesc.

4. În care dintre lucrările dumneavoastră vă regăsiți cel mai bine?

Cred că în simfonii. Pentru că nu le-am scris niciodată la cerere. De exemplu, concertele instrumentale, toate s-au născut din cerere. De aici unele combinații care par stranii: flaut şi violă, concert pt. pian sau pt. 2 piane, sau pian la 4 mâini, concert pt. colarinet, pt. saxofon, 5 solişti şi orchestră. Au fost solicitări nominale. La simfonii a fost doar solicitarea sufletului.

5. În ce formație instrumentală regăsiți cel mai bine echilibrul sonor?

În orchestră şi mai nou şi în computer.

6. Mi-ați putea spune anumite trăsături specifice definirii stilului personal?

Cred că sunt neoromantică, aşa cum mi-au spus mulți. Adică îmbin tehnici foarte moderne de compoziție, dar dacă nu sună şi frumos mie nu-mi plac. Frumos nu înseamnă neapărat euforic, sau eufonie, poate să fie şi dramatic dar nu m-am supărat când mi-au spus mulți muzicologi că sunt neoromantică.

7. Sunteți o adeptă a programatismului sau vă regăsiți mai mult în muzica pură?

În muzică şi matematică. În asta mi-am dat şi doctoratul.

8. Ce vă inspiră pentru a compune şi care sunt locurile favorite?
Ideea muzicală în sine mă inspiră. Eu cu mine însămi.

9. Credeți în geniul Mozart sau în muncă stăruitoare pentru a deveni geniu?
Mozart în sine e un geniu. Sigur!

10. Cum v-ați judeca propria creație în calitate de critic muzical, dacă aceasta ar aparține unui alt compozitor?
Cu lupa criticului care are o meserie în mână. Nu cu sentimentul, ci obiectiv.

11. Activitatea dvs. reuneşte mai multe direcții: pedagog, compozitor, mem-bru al unor uniuni de creație. Cum se îmbină toate aceste preocupări?
O muncă asiduă.

12. Care sunt perspectivele muzicii secolului XX?
Este secolul cel mai frumos, cu cele mai multe stiluri.

13. Cum vedeți muzica astăzi?
Variată, aşa cum e şi omenirea. Eu sunt pozitivă.

14. Un gând concluziv…
Succes şi pace pentru toată lumea şi inspirație tuturor compozitoarelor.